

ΡΩΜΑΪΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ίδρύθηκα φαίνεται, ένα τέτιο όνειρεμένο σχολειό κ ή «Ακρόπολη» της Τρίτης τήσ τιτλοφορεί «Τό σχολειό του μέλλοντος». Δέ μής άρέσει ό τίτλος. Ένα τέτιο σχολειό μπορεί, και πρέπει ίσθα ίσθα, νάναι σχολειό του παρόντος, άφού τό άξιοθρήνητο παρόν μās τρομάζει περισσότερο και δέ μās περισσεύει καιρός νά συλλογιόμαστε τό μέλλον. Άς είναι' τόνμα δέν έχει νά κάνει τίποτα' τό πρᾶμα μās ενδιαφέρει και μόνο πού έγινε ένα τέτιο σχολειό'στό Βόλο άξίζει νάν τό χαρητήσαι κανείς γιά γλυκοχάραμα του εκπαιδευτικού μας ξαναγεννημού. Ένα μοναχά θά συστήσουμε στους ίδρυτές του νά μή θορυβούν και γενιούν έτσι τήν αντίδραση, μά νά δουλεύουν ήσυχα και άθόρυβα και νάφισουν τά πράματα νά μιλήσουν και νά θορυβήσουνε μιά μέρα μοναχά τους.

Άπό τήν «Ακρόπολη» της Τρίτης παίρνουμε μερικά κομάτια πού δείχνουν πώς ιδρύθηκα και πώς δουλεύει τό πρώτο Ρωμαϊκό σχολειό.

Τό γλυκοχάραμα

Όσοι από κοντά παρετήρησαν και αίστάνθη καν τήν καταστρεπτική επίδραση των κουτών μέχρι σήμερα ιδεών πού εμπνέουν τους έν τῷ ύπουργείῳ της Δημοσίας Έκπαιδεύσεως προγραμματίζοντας τά μαθήματα της νεολαίας μας, θά αναπνεύσουν με άνακούφισιν όταν μάθουν έτσι είς τόν Βόλον ένα γλυκοχάραμα γεμάτο έλπίδες έρόδισε.

Άνθρωποι πρακτικοί οι Βολιώτες, έμποροι, μυαλά πού ξεντεύτηκαν και είδαν και έγνωρισαν κόσμο, έσήκωσαν πρώτοι τήν σημαία της εκπαιδευτικής επανάστασεως, και άμυχρος και Δημοτικόν Συμβούλιον και ή κοινωνία δλόκληρη ως θώραξ χαλύβδινος, έστάθησαν τριγύρω στον άναμορφωτή. Ό κ. Δ. Σαράτσης, ιατρός και δημοτικός σύμβουλος της θεσσαλικής μητροπόλεως, άπεφάσισε με τήν συγκατάθεσι του Δήμου νά συνεννοηθῆ με τόν κ. Δελμούζο από τās Άθήνας, νά έλθῃ νά τόν δῆ κατόπιν αυτοπροσώπως, και νά του αναθέσῃ άμέσως τό δύσκολον έργον της ίδρύσεως Σχολής, επί νέων δλωσ άρχών.

Τό σχολειόν του μέλλοντος

Νέος, οικονομικώς ανεξάρτητος και μεγάλης μορφώσεως, ό κ. Δελμούζος, άπεσβιάσθη στο Βόλο και ήρχισε τόν μεγάλον άγώνα.

Άγώνα όχι κατά των συνήθων αντιδράσεων, διότι όλοι όσοι έχουν παιδιά αυτοί τόν εκάλεσαν νά μεταβῆ άναμεταξύ των, αλλά άγώνα δημιουργόν, ό όποιος από τό τίποτε ζητεί νά παρουσιάσῃ κάτι τό νέον και βιώσιμον.

Έπεσκέφθημεν τό Παρθεναγωγείον αυτό όπου περισσότεραι από τριάντα μαθήτριά δέν έχουν κυριολεκτικώς ξεκολλημό από τά θρανία, είς τρόπον όστε νά περνᾷ ή ώρα και νά αναγκάζεται ό καθηγητής νά άφήνῃ τήν παραδoσιν δια νά σηκωθουν τά κορίτσια και νά άποφασίσουν νά φύγουν. Αυτό δέ τό θύμα πώς συνετελέσθη; Άπό τή ζωντανή τροφή πού τους προσφέρουν. Είς τό σχολειόν αυτό γράφουν και διαβάζουν είς τήν γλώσσα πού άκοῦν στο σπίτι των και κατόπιν μεταφέρουν τά κείμενα της δημοτικής είς τήν καθαρεύουσαν, γιά νά μή άγνοούν και αυτήν και νά εξασκούνται και είς τās δύο συγχρόνως.

Ό Σολωμός και όλοι οι άλλοι έθνικοί μας ποιηται, πού ούτε τά όνόματά των έγνωρίζαν, έγιναν άχώριστοι φίλοι των. Ξεδιπλώνει ό κ. Δελμούζος τή «Δόξα» του Γκιζῆ, τους άπαγγέλλει τό άθάνατο «Στῶν Ψαρών τήν δλόμαυρη ράχη» και έπειτα τους δμιλεί γιά τά δημοτικά τραγούδια και γιά τους θησαυρούς τους θρησκευτικούς, και τους έθνικούς, πού κρύβουν σε κάθε των λέξι.

Η άρχαία γλώσσα και τό άρχαϊον πνεῦμα πού εξασκούν άρνητική επίδρασι είς τόν εγκέφαλον των σημερινών όργανισμών, άπεσκορακίσθησαν από εκεί μέσα και μόνον όριον άρχαϊσμού τό όποιον συμπληρώνει μέγα κενόν της ήθικής μορφώσεως του μικρού νεοέλληνας, είνε τό Εύαγγέλιον.

Άλθισμόντες ώρες

Έκει τά κορίτσια γυμνάζονται τακτικά και μαθαίνουν νοικοκυριά, μουσική, γαλλικά, και κάθε άλλο πού μία Έλληνίδα μητέρα πρέπει νά γνωρίζῃ όταν θά παρουσιασθῆ γιά νά δράσῃ στην κοινωνία. Τό παρθεναγωγείον έχει ένα μεγάλο κήπο με πάγκους, και εκεί κάθε μέρα καλή γίνονται τά μαθήματα, μέσα στον καθρό άέρα. Αί μαθήτριά ήμπορουν νά καθωνται όπως θέλουν, και ό καθηγητής είνε είς τό μάτια των κάτι πού μετέχει και από τόν πατέρα και από τόν άδελφό.

Όταν τ'όχη νά βγουν περίπατο, ό κ. Δελμούζος τις βάζει νά καθίσουν κάτω από τά έλαιόδενδρα και τους διαβάζει εκλεκτά διηγήματα πού δυναμώνουν τήν ψυχή, έργα Νορθηγών και Δανών συγγραφέων, μύθους και παραμύθια, καταληπτά πάντοτε είς τό παιδικό μυαλό, πού επιδιώκει με αυτές τās ένέσεις ξένου βορρεινού πνεύματος νά τό καταστήτῃ σταθερό, άποφασισμένο και διαυγές.

Τό παρελθόν ύπόδεχεται

Αυτό είναι τό θαῦμα τό όποιον κατόρθωσε ό κ. Δελμούζος είς τόν Βόλον, τό όποιον ή κοινωνία φέρε τήν τιμήν νά είναι ή άκρόδοχος της ιδέας τήν όποιαν πρό τώσων έτών διεσαλλίσκαμε από τών ήσθηλῶν αυτών.

Είναί δέ εύχάριστον ότι αί πρώται άκτινες της αναπλάσεως του μορφωτικού μας συστήματος προέρχονται από τήν Θεσσαλίαν ή όποιά έχει παίξει τόν μεγαλύτερον ρόλον είς τήν διανοητικήν άνασυγκράτησιν του Έλληνικού Έθνους.

Άκόμη διατηρείται είς ήτις Μηλιαίς, επάνω είς τό δροσόλουστο Πήλιο, ή βιβλιοθήκη του Κωνσταντά με τά παμπάλαια γεωμετρικά της όργανα, τους γεωγραφικούς χάρτας και ένα σωρό άλλα συγγράματα με τά όποιά ό Γαζής και ό Φιλιππίδης έγαλούχησαν τήν ανακώπυτουσαν από τόν ζυγόν νεολαίαν και ήχειραγώγησαν τήν έλευθερίαν είς τά φλογερά μονοπάτια της δόξης.

Η δημοτική μας γλώσσα γερή και άνδρική, εύφηκε εκεί τό μεγαλύτερο ψάλτη της, τό Ρήγα τό Φεραϊό και τό πρώτον θύμα της Έλληνικής Ίδέας επήρε από εκεί ή μοίρα δια νά πατίσῃ τόν βωμόν του εξιλασμού.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Μ. Κι αυτό, καθώς και τέλλα μεταφράσματα του ίδιου, βρίσκονται στη «Νέα Λαϊκή Άνθολογία» του Ταγκόπουλου. Πουλιέται στο βιβλιοπωλείο Δράκου Παπαδημητρίου, πλάι στην Έθνική Τράπεζα.—κ. Ν. Ι. Κατῆ. στις Σπέτες. Δέν τό βρίσκεis σωστό νάχουν κ' ένα μικρό δωρο οι συνδρομητές μας; Όπόσο θάν τό λάβεις, τό βιβλίο, άν και λησμόνητες νά μās στείλεις τά ταχυδρομικά.—κ. Σταθ. Όχι. Όποιος θέλει νά γραφεί συνδρομητής, πρέπει νά στείλει πρώτα τή συνδρομή. Έτσι είναι τό σωστό.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τά καινούρια πεζά ποιήματα του φίλου Βλαχογιάννη πούχαμε άναγγείλει γιά τούτο τό φύλλο, θά δημοσιευτούνε στο φύλλο της άλλης Κεριακής.

— Τάδε λέγει κ. Καλογρόπουλος ό Πινακοθήκης: «Έξελπάζητε δέοτι ό κ. Ψυχάρης τάρα στα γεράματα έγινε και ποιητής. Μη άμφιβάλλετε ότι τά γράψῃ προσεχώς και Μεταφυσικήν και μόνον τήν Έλλ. γλώσσαν δέν θά ήμπορέσῃ ποτέ νά γράψῃ». Τά ίδια πάνου κάτω φλέγγεται και ό κ. Ξενόπουλος.

— Μι άληθινά νέα ζωή μās ήρθε τό τελευταίο φυλλάδιο της «Άλεξαντρινής «Νέας Ζωής», ξανακαινουργεμένο πέρα πέρα, και στη μορφή και στην ύλη και σε όλα.

— Έχει χίλια δυο πράματα δημοφα μέσα, πεζά και ποιήματα, όλα διαλεγμένα και καλοδουλεμένα. Τό θάμα αυτό τό χρωστάμε στο φίλο και συνεργάτη μας κ. Κώστα Κάμελ, πού ό σύλλογος «Νέα Ζωή» τόν έβαλε, μαζί με άλλους δυο, διευθυντή του περιοδικού.

— Σιγά σιγά, με τό όρόμο πού πήρε, ή «Νέα Ζωή» θά γίνει τό καλύτερο και ζωντανώτερο Έλληνικό περιοδικό.

— Βγήκε μιά μικρούλα φημερίδα, τσησά, με τόν τίτλο «Λαός», και θά βγαινεί, λέει, δυο φορές τό μήνα κ' έχει γιά σύμβολό της «Υπέρ του λαού, δια του λαού». Όλα καλά κι έγια, κι ό σκοπός του και τάρθρα του και οι ειδησούλις του, με ό εύλογημένος, με και θέλει νά φωτίσει τό λαό και νά διαβάσεται από τό λαό, δέν έπρεπε νά γραφεται σε κάπως λαϊκώτερη γλώσσα;

— Άκουραρίστας πρώτης σειράς άποδείχτηκε ό κ. Σταμ. Σταμ. με τά Παριζιάνικα άρθρα του στην «Ακρόπολη». Δέ διαβάζονται πιά αυτά τάρθρα ρουφιούνται.

Ο ΙΑΙΟΣ

Γ: ΒΑΣΙΛΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΟΫΛΑΙΑ

ΤΟΜΟΣ Α'

Πουλιούνται δρ. 5 στα Γραφεία του «Νουμά». Γιά τό Έξωτερικό φρ. 10. 6. Όποιος θέλει γράφει και στο ίδιο τό συγγραφέα δρόμος Φωκνίδου, 31, Άθήνα.

ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Μετεφέρθησαν είς τήν όδόν Σταδίου 43 έντός του Χρυσού Οίκου (Maison Dorée) του μεγάλου Κατοπτροποιείου του κ. Α. Π. Εύαγγέλου, έναντι Στοάς Άρδακείου.

ΜΑΝΘΑΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΤΡΕΙΣ ΜΗΛΛΑΝΤΕΣ

(ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ)

Πουλιούνται 1 δραχμή ή καθεμιά στα γραφεία του «Νουμά».

Τό μόνον πατριωτικόν

Τό μόνον ειλικρινές

Τό μόνον Έλληνικόν

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΗΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΧ.

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

31 Δεκεμβρίου 1908